

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Όγδοον κ' είκοσόν μετρούντες χρόνον
 εδρεσόμεν' στην γην των Παρθενώνων.

Ίούσιος δευτέρα κ' είκοστή,
 χάσκει διπλωματία θαυμαστή.

Χίλια κ' Ήξακόσα δεκατρία,
 δρασσις και θερμή φιλοπατρία.

Χίλια κ' Ήξήντα δύο και διακόσα,
 κ' ή πλίσσις πάλιν σ' αμα κολυμβάσα.

**Κόσμου τρανή λαλζά
 λαλεί' στον Βασιλγᾶ.**

Ξαναβοήθησε, Σταυρέ, τον πρώτο καββαλάρη
 σαν τότε, που 'πολέμησε του Γούρκου τὸ φεγγάρι,
 και τον Σταυρό της Βουλγαρίας να καταπολεμήση,
 ξναν αντίχριστο Σταυρό, που τρέφει μόνο μιση.

Ξαναβοήθησε, Σταυρό, τὴν λατρευτὴ Κορῶνα
 ἴστων νέον τὸν ἀγῶνα,
 κ' ἄς ραίην Δόξα καὶ Τιμὴ
 μ' ὄνειρεντὰ λουλοῦθια
 ἕναν Στρατό, ποῦ πολεμει
 καὶ πέφτει μὲ τραγοῦδι.

Ἐσύ, Σταυρό, βοήθησε τὸν Βασιλῆά μας πάλι,
 ποῦ σὺν Ὁρίων λαμπερός μὲς ἴστω Στρατὸ προβάλλει.
 Δάφνας φυτρώσατε ξανά
 ἐκεῖ ποῦ θὰ πατήση,
 κ' ἄς τοῦ φωνάξουν Ὁσανά
 ἴσ' Ἀνατολὴ καὶ Δύσι.

Κτύπα τὴν ἀτιμὴ φυλὴ,
 τοῦ Κρούμου τὴν Ἀρκούδα,
 ποῦ τοὺς συμμάχους της φιλεῖ
 μὲ φίλημα τοῦ Γιοῦδα.

Ἄς πέσουν ἄγρια σκυλιὰ
 καὶ λυσσασμένοι λύκοι...
 μὲ τὸ σπαθί σου, Βασιλῆά,
 ἴμλει μὴ Θεία Δίκη.

Κτύπα, κρυφὴ λαχτάρα μας, ἄστρο χρυσοῦν ὄνειρων,
 καὶ τῶν βορβάρων θάνατος ἄς εἶναι κάθε σφαῖρα
 ἐκδικησις, ἐκδικησις, αἶμα βοῶ μαρτύρων, [σου...
 ἐκδικησις, ἐκδικησις, φωνάζει κ' ὁ πατέρας σου.

**Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
 ὁ καθέννας νέτος σκέτος.**

Α'.

Φ. — Βγάλε σοῦ λέω τὸ σπαθὶ καὶ τῶρ ἀπὸ τῆ θήκη
 κ' ἐπῆραν τὴν Ἀγιά Σοφιά μὲς ἴστω Θεσσαλονίκη.
 Τραγοῦθισ' ἐπινίκια καὶ πάλι, πατριώτη,
 τραγοῦθισ' ἐπινίκια μετὰ χρυσοῦν λαβάρων,
 κ' ἐπῆραν τὴν Ἀγιά Σοφιά, τὴν Ἐκκλησιὰ τὴν πρώτην,
 ὅπου ταβέρνα γίνηκε ἴστω χέρια τῶν Βουλγάρων.

Ἐστὴν τόση κοσμοχαλασιὰ
 τὴν πῆραμε τὴν Ἐκκλησιὰ,
 ποῦ φίλοι μας ἀδελφικοὶ
 ἐτρωγαν κ' ἔπιναν ἐκεῖ.

Πέταξε πάλι χαρωπὸς ἴστω γώματά μας τάγια,
 τὴν πῆραμε τὴν Ἐκκλησιὰ,
 ποῦ μὲ πολλὴ ζεστοπωσιὰ
 ἴστωσαν οἱ βρωμιάσηδες τὰ βρώμικ' ἀποφάγια.

Τὴν πῆρα τὴν Ἀγιά Σοφιά, ποῦ κόσμος τὴν γεραῖρει
 κ' ἀντίχριστοι τὴν βρίζανε μὲ τὸν Σταυρό ἴστω χέρι,
 κ' εἰκόνας ἐμολύνοντο μὲ τὰ σεμνά τῶν ἔσματα,
 κ' ἔφρηνάζαν κ' οὐρλιάζαν μὲ λῶκων οὐρλιάσματα.

Τοὺς ἐδιώξαν, τοὺς ἐδιώξαν αὐτοὺς τοὺς βρωμοκώ-
 ρους
 καὶ μὲς ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιὰ, ποῦ χει μεγάλους θρούλους.
 Μέλπουν γλυκόμολποι χοροί,
 μέλπει μ' αὐτοὺς τὸ γένος,